

Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság

Bhar.II.17/2015/11. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2015. évi március hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

A jelentős kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmény miatt Sóhalmy János és társai ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2014. év október hó 1. napján kihirdetett 4.Bf.236/2014/16. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a 3 rb. felbujtóként elkövetett csalás büntette miatti megszüntető rendelkezés mellőzéséről szóló másodfokú rendelkezést mellőzi.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja II. r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Indokolás:

A Gyöngyösi Járásbíróság 2014. június 3. napján kihirdetett 9.B.102/2011/112. számú ítéletével bűnösnek mondta ki II. r. vádlottat 6 rendbeli csalás büntetében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont, (2) bekezdés ba) és bc) pont), mint felbujtót, 6 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont, mint felbujtót és 8 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), mint felbujtót. Ezért öt halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Vonatkozásában 3 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont, (2) bekezdés ba) és bc) pont) miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

Rendelkezett II. r. vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. Kötelezte, hogy I. r. vádlottal egyetemlegesen fizessen meg a Zrt.-nek 3.258.900 forintot és ennek törvényes kamatát, IV. és V. r. vádlottakkal egyetemlegesen a Zrt.-nek 4.080.000 forintot és ennek törvényes kamatát, IV. r. és V. r. vádlottakkal egyetemlegesen a Zrt.-nek 3.869.000 forintot és ennek törvényes kamatát, valamint az Zrt.-nek 1.655.000 forintot és ennek törvényes kamatát. Az egyebekben előterjesztett polgári jogi igényeket egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte továbbá, hogy I. r. vádlottal egyetemlegesen 195.534 forint, IV. r. és V. r. vádlottakkal egyetemlegesen 576.840 forint le nem rótt illetéket fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására. Rendelkezett az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2014. október 1. napján kelt 4.Bf.236/2014/16. számú ítéletével a járásbíróság ítéletét megváltoztatta, és II. r. vádlott tekintetében a 3 rendbeli, felbujtóként elkövetett csalás büntette miatti megszüntető rendelkezést mellőzte, II. r. vádlott bűnösségét megállapította, további 3 rendbeli, felbujtóként elkövetett csalás büntetében (Btk. 373. § (1) bekezdés - (2) bekezdés bc)

alpont - (4) bekezdés b), és a II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 év 6 hónapra, a mellékbüntetést 6 évre súlyosította. Megváltoztatta továbbá az első fokú ítélet polgári jogi igényrel kapcsolatos és egyéb rendelkezéseit is. Ezek szerint a Zrt. magánfélnek megítélt tőke összegét 4.050.000 forintra leszállította, és II. r. vádlottat a további vádlottakkal együtt a Zrt.-nek, a Zrt.-nek és az Zrt.-nek való kártérítés megfizetésére úgy kötelezte, hogy VI. r. vádlott egyetemleges kötelezettségét is megállapította. II. r. vádlottat továbbá a Zrt. magánfélnek 4.080.000 forint tőke, a Zrt.-nek 4.009.000 forint tőke, a Magyar Államnak 538.800 forint le nem rótt illeték megfizetésére kötelezte. Az illetékfizetésre vonatkozóan az 576.840 forint összegű kötelezettséget VI. r. vádlottal egyetemlegesen állapította meg. A szabadságvesztésbe beszámította II. r. vádlott által a 2014. június 3. napjától a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogva tartásban töltött időt. Az első fokú ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

A másodfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette. II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, részben az eljárás megszüntetése, másodlagosan a büntetés enyhítése végett éltek fellebbezéssel. A Gyöngyösi Járásbíróság ítélete első fokon jogerőre emelkedett I. r., III. r., IV. r. IX. r., és X. r. vádlottak, míg a másodfokon eszközölt változtatásokkal 2014. október 1. napján V. r., VI. r., VII. r., VIII. r. és XI. r. vádlottak vonatkozásában.

A védő fellebbezésének indokolásában a 3 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás büntette miatti eljárás elévülés okából való megszüntetését indítványozta. Kérte továbbá a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.563/2014/3-II. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, annak pontosításával.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 393.§-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A harmadfokú nyilvános ülésen II. r. vádlott védője fenntartotta a 3 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás büntette miatti eljárás megszüntetésére és II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését.

Az ügyész szintén fenntartotta a másodfokú ítélet pontosítására és helybenhagyására irányuló, írásban benyújtott indítványát.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően felülbírálta, figyelemmel arra, hogy a Be. 386. § (1) bekezdés b) pontja alapján a másodfokú határozat ellen a törvény biztosítja a fellebbezés jogát. A másodfokú bíróság ugyanis olyan bűncselekményekben mondta ki II. r. vádlott bűnösségét, melyek miatt az eljárást az elsőfokú bíróság megszüntette. A terhelti és védői fellebbezés joghatályos, és megnyitotta a harmadfokú bírósági eljárást.

A harmadfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az első- és másodfokú eljárást a bíróságok a perrendi szabályok megtartásával folytatták le. Egyik bíróság sem vétett feltétlen, vagy olyan relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

Megállapította, hogy a másodfokú bíróság által kiegészített, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nagyrészt megalapozott, csupán kis mértékben hiányos. A tényállás azonban az iratok alapján kiegészíthető a Be. 388. § (2) bekezdése alapján a következőkkel.

A Zrt. az III. r. vádlottal az forgalmi rendszámú Mercedes Benz típusú személygépjárműre kötött finanszírozási szerződés kapcsán 2011. június 23. napján kelt beadványában tett feljelentést, mely a Gödöllői Rendőrkapitánysághoz 2011. június 27-én érkezett. A Gödöllői Rendőrkapitányság a nyomozást csalás bűntettének gyanúja miatt 2011. június hó 27. napján rendelte el. a II/2. tényállási pontban írt cselekmény vonatkozásában 2011. szeptember 26., a II/1. és II/3. tényállási pontokban írt cselekmények miatt pedig 2012. február 9. napján hallgatták ki gyanúsítottként. A Gyöngyösi Járási Ügyészség II. r. vádlott tekintetében a vádat a II. tényállási pontban írt cselekményekre 2013. december 5. napján terjesztette ki.

A tényállás kiegészítését az tette szükségessé, hogy az első fokú ítélet II/1., II/2. és II/3. pontjaiban írt cselekmények miatt indult büntetőeljárást az elsőfokú bíróság megszüntette II. r. vádlott vonatkozásában, majd a törvényszék a megszüntető határozatot mellőzve e cselekmények kapcsán a II. r. vádlott bűnösségét 3 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás bűntettében is megállapította.

Az elévülés, mint büntethetőséget megszüntető ok bekövetkeztét a büntető törvénykönyv vonatkozó rendelkezései alapján, illetve figyelembevételével lehet és kell megállapítani. Ebből következően a határozatok irányadó tényállásának mindazokat a tényeket tartalmaznia kell, amelyek a büntető törvénykönyvnek az elévüléssel kapcsolatos rendelkezései alkalmazása szempontjából jelentősek, hogy maradéktalanul és megnyugtatóan állást lehessen foglalni abban, hogy a megtámadott határozat elévülés okából történt megszüntető rendelkezése helytálló. Mindezek alapján elengedhetetlen, hogy az irányadó tényállás - minden egyes bűncselekmény vonatkozásában - tartalmazza az eljárás tárgyát képező bűncselekmény jogi minősítését, megvalósulása időpontját, valamint az elévülés tartamát (esetlegesen) félbeszakító eljárási cselekmény pontos időpontját. Ezek egybevetésével ítéltető meg, hogy a megtámadott határozat ügydöntő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályaival összhangban áll-e, illetve az elévülés bekövetkezett-e. (Legf. Bír. Bfv.III.208/2007/5.szám)

A kiegészített tényállás alapján megállapítható, hogy az elévülés kérdésében a másodfokú bíróság foglalt el helyes álláspontot. Amint arra a fellebbviteli főügyészség is helyesen rámutatott, az elévülést megszakította a Gödöllői Rendőrkapitányság nyomozás elrendeléséről szóló intézkedése, majd pedig a II. r. vádlott tekintetében a vád kiterjesztése 2013. december 5. napján. Az nem bír jelentőséggel, hogy II. r. vádlottat a nyomozás során nem gyanúsították meg a cselekményekkel, hiszen az állandó és irányadó bírói gyakorlat szerint az arra alkalmas, bármely elkövetőt érintő eljárási cselekmény

folytán az elévülés megszakadása valamennyi, így a részesi cselekményeket megvalósító elkövetőkkel szemben is bekövetkezik

Helytállóan alapították az első- és másodfokon eljáró bíróságok a tényállást II. r. vádlottnak a bűncselekmények elkövetését tagadó vallomásaival szemben vádlott társainak és a tanúknak a rá nézve is terhelő vallomásaira, valamint a rendelkezésre álló okiratokra és egyéb bizonyítékokra.

Okszerűen vontak következtetést II. r. vádlott bűnösségére, és a cselekmények jogi minősítése is helytálló a másodfokú ítéletben. Helyesen döntöttek az eljáró bíróságok II. r. vádlott cselekményeinek a Btk. rendelkezései szerinti elbírálásáról.

Ugyanakkor rámutat az ítélet, hogy a fellebbezés során valamely felmentő vagy eljárást megszüntető ítéleti rendelkezés megváltoztatása és bűnösség kimondása esetén a felmentésről, illetve eljárás megszüntetéséről szóló rendelkezés mellőzése szükségtelen, mivel a bűnösség kimondása azt magában foglalja.

A másodfokú bíróság a bűnösségi kör szélesedése miatt, az elsőfokú bíróság által is feltárt enyhítő és súlyosító körülmények helyes értékelésével, törvényesen jutott arra az álláspontra, hogy a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés súlyosítása indokolt. Ennek kapcsán emeli ki az ítélet, hogy nem találta indokoltnak a fellebbezési főügyészség azon indítványának teljesítését, mely annak kimondására irányult, hogy II. r. vádlott büntetésének súlyosítása a börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre vonatkozik. Az elsőfokú bíróság egyetlen büntetést, a szabadságvesztés büntetést alkalmazott II. r. vádlottal szemben, így a törvényszék ítéleti rendelkezésének megfogalmazása egyértelmű.

Helytállóan pontosította a törvényszék a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezéseket.

Az első- és másodfokú határozatok egyéb, II. r. vádlottra vonatkozó rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítélet az Egri Törvényszék ítéletét a Be. 397. § alapján, a megszüntetés mellőzésére vonatkozó rendelkezés mellőzésével, helybenhagyta.

A másodfokú ítélet kihirdetésétől a harmadfokú jogerős elbírálásig II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe való beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2015. március 2.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

. Gömöri Olivér sk.. Háger Tamás sk.
a tanács tagja-előadó a tanács tagja

ZÁRADÉK: Az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.236/2014/16. számú ítélete a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott vonatkozásában a harmadfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2015. március 2.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.